

Guztion prekaritatea borrokatu

*Hacia un sindicalismo
antirracista*

www.ela.eus

ELA
EUSKAL SINDIKATUA

AURKIBIDEA

I- Esparru orokorra.....	3-4
II- Pertsona migratuen egoera.....	4-8
III- Prekaritatearen aurkako gatzakak.....	8-9
IV- ELA-ren proposamenak.....	9-10

ESPARRU OROKORRA

Hegoalde globaleko herrialdetako gero eta jende gehiago bizi da Euskal Herrian, eta horren arrazoiak asko dira. Bai premiagatik, bai indarkeria-egoeragatik, bai gerra-egoeragatik, bai beren lurak inbaditu eta bertatik kanporatzeagatik, bai arrazoi klimatikoengatik, bai bizitza hobea izateko nahiagatik, bai giza eskubideak urratzeagatik, babes berezia behar dute, eta, ondorioz, asiloa. Herrialde berri batean zerotik hasteko beharra, beste balio eta sinesmen batzuekin, non ziur asko kolonialismoan jatorria duen desberdintasun eta diskriminazio errealitate bat biziko duten. Hegoalde globaleko lurraldeak espoliagarritzak ulertu ziren eta bertan bizi diren pertsonak erabat deshumanizagarriak, gaur egun irauten duen pentsaera batengatik esplotagarriak ziren eta dira, ipar globalean aberastasuna metatzen jarraitzeko.

Giza Eskubideen Adierazpen Unibertsalak argi eta garbi ezartzen du pertsona guztiek migratzeko duten eskubidea. Aitortzen du, halaber, bizitza bermeduna, diru-sarrera nahikoekin, lan egiteko eskubidea edo ekonomia, gizarte eta kultura eskubideak betetzeko eskubidea, besteak beste. Ipar globalak erantzukizun argia du Hego globalaren aberastasuna eta baliabideak zapaltzen dituen sistema kapitalista hedatzean, zaintza-kate global bat elikatzen duena eta milioika eta milioika pertsona eskubideen esparrutik kanpo uzten dituen. Jaioterrian norberaren bizi proiektua garatzeko eskubidea ere urratzen ari da.

Europar Batasunaren inguruko mitoetako bat da askatasun-eremu bat dela. Baina errealitatea oso urrun dago propaganda-diskurtso horretatik. ELAk 2005ean Europako Itunaren erreferendumean ezetza eskatzera eraman zuen arrazoietako bat jada Europa gotorlekutzat jotzen zela izan zen. Hau da, EBtik kanpoko pertsonen migratzeko duten eskubidea argi eta garbi urratzen zuen sistema bat ezarri zen, hasieratik mugak blindatzea helburu zuena.

Azken 20 urteetan eremu horretan deriba autoritarioa eman da, eta, Migrazio eta Asilorako Itunean horrela jaso da (2023aren amaieran egindakoa), Europar Batasunean hainbat urtez negoziatu ondoren. Giza eskubideen aldeko hainbat erakundeek, itunak migratutako pertsonen eskubide gehiago urratuko dizkiela diote; Amnesty Internationalek adierazi duen bezala, itunak babesleku bat besterik bilatzen ez dutenei "sufirimendua areagotuko die". Elkartasunaren eta giza eskubideen errespetuaren aurretik kriminalizazioa lehenetsi du. Frontexen eginkizunak edo hainbat herrialderekin egindako hitzarmenen bidez egiten den mugen kontrola kanpora ateratzeak immigrazio irregularrari eusteko lanak azpikontratatzeko dakar, herrialde horietako atxikipen eremuak bezalako prozedura gaitzesgarrien bidez. Finantziarioa immigrazioa atxikitze bideratzen da, integratzeko baino. Hori guztia Europako enpresa transnasionalek lurralde horiek espoliatzearen truke eginda dauden akordio eta esleipen ekonomikoak direla medio.

Mugikortasun askerako, osasunerako, hezkuntzarako eta beste eskubide sozial eta zibil askotarako eskubidea larriki baldintzatzen du Atzerriartasun Legeak, migratutako pertsonak egoera administratibo irregularrera kondenatzen baititu, eta gure gizartean ikusten dugun arrazakeria instituzionalaren modurik larriena izanik. Arrazakeria adierazteko beste moduak alde batera utzi gabe. Egoera irregularrean egoteak lan merkatua paperdun eta paperik gabeko pertsonen artean bereizten du. Horren ondorioz, migratutako pertsona asko oso baldintza prekario eta eskasetan lan egitera eta lan esplotazio larriko egoerei aurre egitera kondenatzen ditu.

Irregularitasun administratiboaren egoerak berak sortzen dituen zailtasunek gizarte segurantzaren sistematik at zerbitzuak ematea erraztu egiten dute. Emakume migratuen eta/edo arrazializatuen kasuan, egoera are gehiago zailtzen da, batez ere zaintza sektorean eta, zehazki, etxeko langileen kasuan, sektore bereziki prekarizatuak direlako, gizarte segurantzaren araubidetik kanpo egonik ere. Kapitalak horrela ere lan baldintzak prekarizatu egiten ditu.

Hego Euskal Herriko erakundeek erantzukizunak ere azpimarratu nahi ditugu. Europa mailan jarraitu beharreko adibide gisa aurkezten dira, dokumentu honetan aipatutako elementuetako bat bera ere zalantzan jartzen ez dutenean (armagintza ere babesten dute), eta beren eskumenak baliatuz migratutako pertsonen eskubideak urratzen dituzten neurriak hartzen dituztenean, hala nola EAEn DSBEa edo Nafarroan Errenta Bermatua eskuratzeko behar den erroldatze denbora luzatzea, erroldatzeko oztopoak, arrazaren arabera polizia kontrolak, eta, aldi berean, harrera beharrak bete ezinak, kasu askotan boluntariotzako erakundeek esku geratzen direnak. Politika horietara bideratutako aurrekontu eskasa norabide egokian joateko borondate politikorik ezaren beste adibide bat da.

II-PERTSONA MIGRATUEN EGOERA

a) Datu orokorrak

Migrazioaren egoera aztertzen duten estatistika ofizialek migratutako pertsona gisa Espainiako estatutik kanpo jaiotakoak edo Espainiarra ez duen beste nazionalitatekoak ulertzen ditu. Horrela, Euskal Herria bezalako estaturik gabeko nazio batek, ezin du migrazioaren fenomenoaren azterketa guztiz erreal eta egokia egin dauden datu horiei baldintzatuta baitago.

2023ko urtarrilaren 1ean 394.515 atzerritar zeuden Hego Euskal Herrian (hau da, espainiar estatutik kanpo jaiotakoak), hau da, biztanleriaren % 13,6. Alde nabarmena dago EAEn (274.142 atzerritar bizi ziren, biztanleria osoaren % 12,4) eta Nafarroaren

artean (672.155 pertsona, 120.373 atzerritar, hau da, % 17,9). Lurraldeka, EAEn, Araba da atzerritar jatorriko biztanleriaren ehuneko handiena duen lurraldea (% 14,6), eta haren atzetik datoz Gipuzkoa (% 12,1) eta Bizkaia (% 11,9). Atzerrian jaiotakoen batez besteko tasa % 17,2koa da Espainiako estatuan; beraz, Nafarroa pixka bat gorago dago, eta EAeko hiru lurraldeak nabarmen beherago.

Joan den mendearen amaieratik, atzerritar jatorriko biztanleria nabarmen handitu da (adibidez, azken bi hamarkadetan 250.000 pertsona baino gehiago hazi da EAEn). Itxura guztien arabera, datozen urteetan goranzko joera horri eutsiko zaio.

	P. GUZTIRA	P. ATZERRITARRAK	% GUZTIRA
EAE	2216302	274.142	%12,4
NAFARROA	675.155	120.373	%17,9
HEGO EUSKAL HERRIA	2.891.457	394.515	%13,6

Nabarmenezkoa da atzerritar jatorriko biztanleriaren artean feminizatua dela kolektiborik handiena. HEHn, % 52,4 emakumeak dira, eta % 47,6 gizonak. Jatorriaren arabera, aldea dago Latinoamerikaren artean (emakumeak % 60,2 dira); Afrikan edo Asian jaiotakoen artean, berriz, gehienak gizonak dira, % 64,4 eta % 54,4, hurrenez hurren.

Jatorriari dagokionez, datuak erabat homogeneoak ez direnez, EAE eta Nafarroa bereizi behar ditugu. EAEn jatorri atzerritarreko bi pertsonatik bat Latinoamerikako herrialderen batean jaio da (% 53,9). Ondoren, Europa (% 17,8) eta Magreb (% 14,5) daude. Bestalde, atzerritar jatorriko pertsona guztien % 6,6 Sahara hegoaldeko Afrikan jaio dira, eta % 6,2, berriz, Asian. Azken hamarkada eta erdian zehar, Latinoamerika izan da atzerritar jatorriko eremu nagusia. Izan ere, urteen poderioz, haien pisua etengabe handitu da, 2010ean atzerrian jaiotakoen % 47,8 izatetik 2023an % 53,9

izatera igaro baita (2022an EAera iritsi ziren pertsona guztien % 70,9 latinoamerikarrak izan ziren). Jatorrizko herrialdeei dagokienez, Kolonbia (% 12,6), Maroko (% 11,3) eta Nikaragua (% 6,1) izan dira hiru jatorri nagusiak. Gainera, Kolonbia azken urtean gehien hazi den herrialdea izan da, 2022an baino 5.734 pertsona gehiagorekin.

Nafarroako egoera antzekoa da: batez ere Hego Amerikatik datoz (% 40,6), Afrikako herrialdeetatik (% 22,5) eta EBtik (% 18,5); zehazki, Marokotik, Ekuadorretik, Kolonbiatik, Errumaniatik eta Bulgariatik.

Atal hau amaitzeko, jaiotza-tasaren datuak aztertuko ditugu. Estatistikek umeen amen nazionalitateari buruzko informazioa ematen dute (ez jaiolekuari buruzkoa, nazionalitateari buruzkoa baizik). Bada, 2022an, umeen amen % 27,1ek nazionalitate ez espainiarra zuen. EAEn, azken datuak 2023ko hirugarren hiruhilekokoak dira, eta jaiotzen % 30,6 espainiarrak ez diren umeen amenak direla diote. Ratio horiek nabarmen egin dute gora azken urteetan.

b) Enpleguaren egoera: langabezia handiagoa, prekarietate handiagoa eta soldata-arrakala handiagoa

Migratutako pertsonak lan merkatu prekarioenean edo ezkutuko ekonomian sartzen dira, eta irregulartasunaz gain, batzuetan erdi esklabotza jasaten dute. Okupazio prekarioenetan erabiltzen dira, eta horrek bereizketa okupazionala eragiten du. Pertsona horiek lan merkatu prekarioenean edo murgilduenean egotea, eta lan baldintza oso bidegabeak onartzera behartuta egoten dira, kasu gehienetan, oso egoera larrian daudelako.

Argitu beharra dago egoera horiek ez direla gertatzen kualifikaziorik gabeko pertsonak izateagatik. Ez, gehienak jatorrizko herrialdeetan trebakuntza eta titulazioa duten pertsonak dira, baina titulazio horiek hemen ziurtatu eta aitortzeko zailtasunak oso handiak eta denbora asko daramaten tramiteak dira.

Atzerritarren langabezia tasa batez bestekoaren gainera dago, % 9,3 Nafarroan eta % 6,3 EAEn. Biztanleria Aktiboaren Inkestaren arabera, 2023ko laugarren hiruhilekoan pertsona horien langabezia tasa % 23,7koa zen Nafarroan eta % 16,2koa EAEn.

Emakume atzerritarren langabezia tasa gizonena baino handiagoa da, eta hori batez ere Nafarroan gertatzen da, atzerriko gizonen langabezia-tasa % 19,7koa baita, eta emakumeen langabezia tasa, berriz, % 28,3koa.

Migratutako pertsonak askoz ere gehiago pairatzen dute prekaritatea. Ez dago datu ofizial askorik arlo horretan, baina honako hauek aipa ditzakegu:

- Neurri handiagoan jasaten dute aldi baterako kontratazioa- Batez besteko orokorra % 21ekoa bada, migratutako pertsonen kasuan tasa hori % 26,4ra igotzen da EAEn eta % 57ra Nafarroan.
- EAEn kasuan, kontraturik gabe lan egiten dutenen datua dago; Eustaten arabera, migratutako pertsonen % 3,9 da. Emakumeen kasuan % 5,7 da.
- Lanaldi partzialeko enpleguari ere neurri handiagoan eusten diote (gehienetan nahi ez dena). Egoera horretan daude EAEn migratutako pertsonen % 26,9 (% 43,8ra igotzen da emakumeen kasuan) eta % 21 Nafarroan. Lana duen biztanleriaren batez bestekoa baino % 50 handiagoak dira tasak.

Azkenik, migratutako pertsonen soldata-arrakala esanguratsua da. Beste batzuetan bezala, soldatak aztertzen ditugunean Gipuzkoari buruzko informazio fidagarria baino ez dago, Ogasunak PFEZren datuen azterketa egiten duen lurralde bakarra baita. Gipuzkoako Foru Ogasunaren arabera, atzerritarren soldata ez direnena baino % 45,3 txikiagoa da. Bi taldeen arteko aldea 12.625 eurokoa izan da 2021ean, azken datuen arabera. Alde horrek ez du goranzko edo beherakadarako joera argirik adierazten, urtero aldatzen da, baina egonkortuta dagoela esan daiteke.

c) Pobrezia eta gizarte desberdintasun maila handiagoak

Pobreziari buruzko datuak argiak dira. Migratutako pertsonen egoera horretan bizi behar izaten dute gehien:

- Eusko Jaurlaritzak egindako Pobreziari eta Gizarte Desberdintasunei buruzko Inkestaren arabera, 2022an benetako pobrezia deiturikoan sartzen ziren 10 pertsonatik ia 6 migratutako pertsonak ziren (lehen esan dugun bezala, biztanleriaren % 12,4 baino ez dira). Horrek esan nahi du pobrezia migratu gabeko biztanleriak baino ia 5 aldiz gehiago pairatzen dutela.
- Nafarroan egoera antzekoa da. Nafarroako Gobernuaren arabera, Erkidegotik kanpoko erreferentziazko pertsona duten pobrezia arriskuan dauden etxeoen unitateen kopurua % 57 da; beraz, tasa Europar Batasuneko biztanleria baino lau aldiz handiagoa da.
- Pobrezia migratutako pertsonen kasuan eragin handiagoa duenez, EAEn DSBEa edo Nafarroan Errenta Bermatua jasotzen dutenen guztizkoan duen pisuan ere handiagoa da biztanleria osoan duen pisua baino. DSBEa 2022an kobratu zuten, 64.706 bizikidetz-unitatek; horietatik 20.797 atzerritarrak ziren (% 32), eta horietatik 10.361 emakumeak, ia erdiak (% 49,8). Nafarroan guztira 17.419 Errenta Bermatu kobratu ziren, horietatik 8.204 osea atzerritarrak ziren, % 47,1 emakumeak. 4.469, % 54,4.

Pobreziari eta gizarte bazterkeriari buruzko beste adierazle batzuek ere eragin handiagoa dute migratutako pertsonengan (hilaren amaierara iristeko zailtasuna; materialik gabeko arazoak, hala nola ordainagiriak ordaintzea, alokairua edo hipoteka ordaintzea; elikagai jakin batzuk, hala nola haragia edo arraina, eskuratzeko gaitasun nahikorik ez izatea; etxean tenperatura egokia mantendu ezin izatea...).

d) Eskubide sozialen subjektu izatea urratzea eta arrazakeria

Migratutako pertsonak desberdintasun egoera batetik abiatzen dira. Oinarrizko premiek (etxebizitza, enplegua, hezkuntza, osasuna, gizarte-prestazioak, etab.) zuzenean migratutako pertsonaren egunerokotasunean eragiten dute. Egungo politikek ez diote errealitate horri erantzunik ematen. Are gehiago, eskubideen onuradun izateko baldintzak gogortu eta aitortpena mugatzen dute. Horren adibide da berriki etxebizitzarako prestazio ekonomikoa arautu izana eta etxebizitzarako GLLei atxiki ahal izateko aukera kendu izana. Horrek prestazioen jasotzaile izateko eskubiderik gabe uzten ditu migratutako pertsona asko eta asko.

Atal honetan urraketa horietako batzuk zerrendatuko ditugu, etxebizitza eskuratzea aipatu berri dugunetik hasita:

- Etxebizitza bat eskuratzeko eskubidea, urratua – Abusua migratutako pertsonekin areagotzen da. Etxebizitza alokairuen prezio eskuraezinek gelen alokairuen negozioari bide eman diote hori ere izugarri garestituta egonik. Pertsonen etxebizitza bat alokatzea ukatzea, arraza jatorriagatik, ez da noizbehinkako kontua. Etxebizitza bat eskuratzeko oso arazoa larria da, halaber, Eusko Jaurlaritzak berak aitortu berri duenez, EAEn etxerik ez duten hamar pertsonatik zortzi atzerritar jatorrikoak dira. Etxebizitza bat eskuratzea egiturazko arazoa bada larriagotu egiten da migratutako pertsonen kasuan.
- Gizarte prestazioak jasotzeko eskubidea- EAEn DSBEa eta Nafarroan Errenta Bermatua eskuratzeko erroldatze denbora handitu egin da, irizpide orokor gisa. Une honetan 3 urte behar dira EAEn eta bi Nafarroan. Esan bezala, EAEn Etxebizitzarako Prestazio Ekonomiko berria arautu da, eta horrek nabarmen okertzen du migratutako pertsonen egoera.
- Hezkuntza-sistema segregatzailea- Egungo hezkuntza-sistemak klasearen eta jatorriaren arabera bereizten du. Eusko Jaurlaritzak eta Nafarroako Gobernuak beren erantzukizunari uko egiten diote egungo sare banaketa gainditzen duen eredu publiko propio, inklusibo eta euskaldun batean aurrera egiteko orduan.

- Enplegu publikora iristea- Migratzaileek, bereziki Europar Batasunetik ez datozenek, mugatuta dituzte enplegu publikora iristeko aukerak, betorik ez dutenean. Egoera hori, berez onartezina dena, larriagotu egiten da kontuan hartzen badugu gero eta pertsona ez-komunitario gehiago bizi eta lan egiten dutela Hego Euskal Herrian.
- Trebakuntzarako aukera- Praktikak kotizatzekeo derrigortasuna ezarri duen Errege Dekretuak kanpoan utzi ditu erregularizatu gabeko egoeran dauden pertsonak. Ezin dute profesionaltasun titulua lortzeko prestatzen jarraitu. Pertsona horiei irtenbide bat ematea aldarrikatzen dugu, trebatzen jarrai dezaten.

Diskriminazio horiei guztiei migratutako pertsonak beren egunerokoan bizi behar dituzten arrazakeria eta xenofobia egoerak gehitu behar zaizkie. Era guztietako buloak zabaltzen dituzten kanpainak ez dira at geratzen. Jokabide arrazista horiek arbuigarriak dira, gure bizitzako eremu guztietan egin behar diegu aurre, indar handiagoz salatu behar ditugu. Batez ere, botere politikoaren eremuetatik datozenean, esaterako, gizarte prestazioak jasotzen dituztenen aurkako kriminalizazio kanpainak antolatzen direnean eta iruzur egoera jakin batzuk handiesten direnean; Jakina da eremu horretako iruzur maila beste eremu batzuetakoa baino askoz txikiagoa dela, iruzur fiskalarena, estaerako.

Aipatzekoa da ere Hego Euskal Herrian jaiotako pertsonak jasaten duten diskriminazioa, beren ezaugarri bereziengatik edo kultura, erlijio eta abarrengatik desberdin tratatuak baitira. Hori da ijito herriaren adibidea. Ijito-herriak mendeak daramatza Euskal Herrian, baina askotan kanpokotzat hartzen da. Borroka egin behar dugu eta pedagogia handia egin pertsona horien aurkako aurreiritzien aurka.

III- PREKARIETATEAREN AURKAKO GATAZKAK

ELAk arrazakeriaren aurkako sindikatu izateko konpromisoa hartu du. Horrek lantokietako ekintzari eragiten dio. Generoa edo arraza bezalako elementuek zeharkatzen duten prekarietateari aurre egiten diogu, eta askotan sektore

prekarioenak feminizatuak (zaintza, garbiketa, merkataritza, kontserba sektoreak, etab.) eta migratutako pertsonak lan egiten duten sektoreak dira (Elikaduraren Industria, Eraikuntza, ostalaritza, etab.).

Azken urteotan, antolatu eta prekarietateari aurre egitea lortu dugu, migratzaileen tasa oso altua den lantoki askotan. Euskal Herri osoan ditugu adibideak; Nafarroako Erriberan ordezkari handia dugu Uvesa edo Congelados de Navarra bezalako enpresa garrantzitsuetan. Iruñean lehen enpresa-hitzarmena lortu genuen Navarluman, 41 eguneko grebaren ondoren. Araban, Araiako Ferrovial enpresan 3.500 eurotik gorako soldata igoera lortu zen 37 eguneko grebaren ostean. Bizkaian, Bilboko NH eta Barceló-Nerviión hoteletan % 48ko soldata-igoera lortu genuen 47 egun greban egonda, eta duela hilabete batzuk, Cecosan, Eroskiren filialean, akordio bat lortu genuen, 5 eguneko grebarekin % 23ko soldata-igoerak lortzeko. Azkenik, Gipuzkoan, ELAk Amazonen aurkako epaia irabazi zuen legez kanpoko lagapenagatik, eta 60 langile deuseztatzea lortu zuen. Era berean, Anoetako obretan langileek lan egiten zuten baldintza gaitzesgarriak agerian uztea lortu zuen. Aipatutako gatazka guztiek bazuten zerbait komunean; migratutako pertsonekin osatutako plantillak ziren, eta gehienetan nahita kontratatzen ziren pertsona horiek lan baldintzak gehiago prekarizatu ahal izateko, kolektibo horretan beharrak handiagoak direla jakinda.

Kasu horietan guztietan enpresei erakutsi diegu antolatzen garenean prekarietateari modu kolektiboan aurre egiteko gai garela. Bide horri jarraituko diogu, ezinezkoa dena, langileen arteko elkartasuna eta behar den denboran greban egoteko aukera ematen digun erresistentzia kutxarekin ez bada.

IV- ELA-REN PROPOSAMENAK

Egoera hau izanda, eta dokumentu honetan orain arte adierazitakoarekin bat etorritz, ELAk honakoa planteatzen du:

1. Migratzeko eskubidea aitortzea- Eduki praktikoa eman behar zaio Giza Eskubideen Adierazpen Unibertsalean jasotzen denari. Gure eremuan, horrek aldaketa nabarmenak dakartza, bai European, bai Espainiako estatuan, bai Hego Euskal Herrian ere. Ondorengoetan zehaztuko lirateke:

- Migrazioen eta Asiloaren Europako Ituna sinatzean atzera egitea.
- Migrazio-eskubidea bermatzeko korridore humanitario seguruak sortzea.
- Frontex agentziaren desegitea.
- Atzerritarrei buruzko Legea indargabetzea.
- Pertsona guztien administrazio-erregularizazioa, erroldatzea bermatuz..

2. Eredu ekonomikoa aldatzea, pertsonen eskubideak eta bizitza kapitalaren interesen ginetik jarriz. Horretarako, enpresa transnazionalen nagusikeriarekin amaitu behar da, zehazki:

- Giza eskubide, ekonomia, sozial eta kultura eskubideak enpresen eskubideen eta kapitalaren aurretik jartzea. Merkataritza Askeko Itunenei ez. Herrien Itunari bai.
- Enpresa Transnazionalen eta Giza Eskubideen Euskal Zentroa sortzea. Euskal Herriko ETNek atzerrian eta gurean kanpo kapitalek gurean dituzten jarduerak eta inpaktuak arautzeko eta horien gaineko kontuak emateko, giza nazioarteko eskubideen esparruaren defentsa zalantzan izan gabe.
- Borrokak jatorrian antolatzea, sareak sortzea eta borroka modu berriak indartzea.

3. Eskubide berriak onartzea eta pertsona guztiei eskubide berberak bermatzea, jatorri eta/edo etnia arrazoiengatik bereizkeriarik egin gabe.

Dokumentu honetan ikusi den bezala, migratutako pertsonak langabezia, prekarietatea, pobrezia eta desberdintasun soziala pairatzen dituzte gehien. Horregatik

guztiagatik, ELAk enplegu politikekin edo gizarte politikekin (etxebizitza, osasuna, hezkuntza, pentsioak, zaintza sistema, gizarte prestazioak, etab.) zerikusia duten gaietan proposatzen dituen proposamenak aplikatuz gero, migratutako pertsonen bizi-eta lan baldintzak zuzenean hobetuko lirateke.

Gainera, Euskal Herrian gehiegizko baldintzak (erroldatzea edo beste mota batekoak) ezabatzearen alde borrokatu behar dugu gizarte prestazioak eskuratzeko, pertsona bati etxebizitza bat alokatzeari uko egiten diotenak salatu behar ditugu bere ezaugarri fisiko, ohitura, azentu eta abarregatik, edo banku kontu bat irekitzeko bete ezin diren baldintzengatik. Beharrezkoa da adingabeen zentroetan arreta egokia eta nahikoa aldarrikatzea, adingabeen eta emakumeen eta etxeko langileen prestakuntza sustatuz.

4. Lan arloan, Lan Ikuskaritzaren baliabideak handitzea, irregulartasunak eta lan esplotaziopeneko kasuak detektatu ahal izateko. Lan prekarietatearen aurkako borrokan aurrera egitea, langile migratuen antolakuntzan urrats berriak emanez.

5. Migratuako pertsonen trebakuntzarako baliabideak bideratu- Trebakuntza planek kontuan hartu behar dituzte migratutako pertsonen premia espezifikoak (adibidez, beren egoera erregularizatu gabe duten eta praktiken kotizazioa egitera behartzen duen Errege Dekretuaren ondoren trebakuntzatik kanpo geratu diren pertsonen irtenbidea emateko, edo eten digitalari aurre egiteko, oso ezaugarri desberdinak dituzten bi gai aipatzearen).

Gizarte euskaldun batek gure herrialdera iristen diren pertsona heldu guztiei euskara ikasteko bideratzen zaizkien baliabide ekonomikoak (doakotasuna, terebakuntza eskaintzaren malgutasuna, etab.) modu argian areagotzea eskatzen du.

6. Migrazio arloko eskumen osoak Hego Euskal Herriko erakundeentzat. ELAk beharrezkotzat jotzen du migrazioaren arloko eskumenak gure erakundeen esku egotea, dokumentuan zehar aipatutako neurriekin bat egiten duten politikak garatzeko.

7. Aurkeztutako "Regularización YA" HEL-a onartzea. HEL hau Enplegu, Gizarte Gai, Gizarteratze eta Migrazio Batzordeari dagokio, ondorengo arrazoen azalpenerako eta osoko bilkuran eztabaidatzeko.

www.ela.eus

ELA
EUSKAL SINDIKATUA